

ALEXANDRU OBEDENARU

68669

SONETE

1888—1916

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA BUCOVINA
1916

22594
417024

PC 230/06

B.C.U. Bucuresti

C417024

Alexandru Obedenaru
PORTRET DE SCULPTORUL PACIUREA

P A T R I A

Din adâncimea înstelată răsari, zeită legendară,
Precum te-aî nuanțat din raze unor voîvozi și trubaduri,
Lângă izvoarele din Argeș, între coline și păduri,
Cântând ca'n Sarmizegetusa când legiuinile intrară.

Edificași o catedrală ca'n vis luř Neagoe s'apară,
Fanar și jeaf și umilire, tu n'aî putut ca să îndură,
Intins-aî mâna către Tudor printre mulțimea de panduri,
Și lanțurile tiraniei la Dunăre se sfărâmară.

Neșovâind Bolintineanu ișt̄ dete cugetarea-î toată ;
Te-acopereau cernite zale când Horia fu pus pe roată ;
Unit-aî Grivița cu Walter prin glorioasă cununie.

Aî luminat divina frunte a bardului de la Mircești ;
În splendid sbor d'eternitate, despică zarea purpurie,
Precum aî străbătut Carpați, pe Radu-Negru să primești.

BLESTEMUL LOUVAIN-ULUI

Vechi turnuri prăvălite, sculptură sfărâmată,
 Orbitele-ți să poarte ca neschimbat decor,
 Cetatea-ți strămoșească, barbar jefuitor,
 S'o vezî, în zorii și noapte, pe tine dărâmată.

Stindardul tău rămâne ca o sinistră pată,
 Să n'auzi de cât gemăt din clipe de omor,
 Izbit de mîi cadavre, în sumbrul viitor;
 Să'nnoți pe mări de sânge și lavă 'nflăcărată.

Din trib vandalic, arta n'a sguduit nică-unul,
 Ale Minervei temple le-aï doborât cu tunul,
 Splendori de zece secoli le-aï preschimbat în scrum.

Louvain, Louvain, răcni-vei, în infernal ospiciu,
 Morman de morți călugări va 'nchide al tău drum,
 Rânjind, aprinde-ți rugul, în ultimul supliciu.

LA MALÉDICTION DE LOUVAIN

par Alexandre Obedénare

Vieilles tours démolies, sculptures brisées, que tes orbites gardent comme décor inchangeable : ta citée ancestrale, barbare pillageur, que tu la voies, à l'aube et pendant la nuit, sur toi demolie.

Que ton étandard reste comme une tache sinistre, que tu n'entendes que râles des instants du crime ; heurté par mille cadavres, dans l'avenir sombre, que tu nage sur des mers de sang et de laves enflammées.

L'art n'enfievra aucun du tribus des Vandales ; les temples de Minerve, tu les a demolis avec le canon, splendeurs de dix siècles, tu les a changées en cendres.

Louvain. Louvain, tu hurleras dans l'hospice infernal, des hécatombes de moines tués, fermeront ton chemin, grinçant, allume le bûcher pour ton dernier supplice.

Traduit du roumain par

M-r Georges I. Stratulat

AVE MARIA

Lângă prăpastia hidoașă,
În al distrugerei minut,
Fecioară, tu m'ai reținut
Tot ca o mamă generoasă.

Străbat vecia viforoasă,
Nemărginit și-adânc trecut;
Nedesgustat, neabătut,
Pierzând dorința veninoasă.

Sub plumburiile ruine,
Mă 'nspăimântă destul de mine,
De-al nebuniei stins profil;

E întreruptă agonia,
Reanimând vechiul argil,
Am inviat, Ave Maria.

VANITAS

In svârcolirî de umbră, când pari stăpânitor
Peste comorî, pământurî, pe 'ntreaga omenire,
Recolta de iluzii dispare cu grăbire,
Lângă triumf, peirea îi-a dat al ei fior.

Viteaz, puternic, Tânăr și neoprit în sbor:
De ură, de durere, de vrajbă, de 'ndârjire,
Joc straniu, vrei, pe secolî, extaz, nemărginire,
Să-ți duci, etern, prin ceruri: fantasma de actor.

Suprema bătrânețe sosește nechemată,
Aşa precum poți spune că ai visat odată,
Continuă povestea: că n'ai fost înșelat

De timp, femei, prietenî, de toți ai tăi, de tine,
Și de nimic, pe lume, nu te-ai cutremurat,
Sub ţeasta-ți, Zevs va stinge, ușor, regești destine.

REAPARITIUNE

Vandalii îți tăiară sînul și grabnic te-au crucificat,
 Te 'nvinuiau ca vrăjitoare că vindecă rânilor mortale,
 Renașterea Neolatină, lângă Florența, te-a 'nviat

Întocmai ca 'n mitologie, prin stânci și crânguri sepulcrale.
 Și eu te-am admirat odată, prin foc de-obuze blestemate,
 Și între valuri și cadavre, aî mânăgaiat figură crispate.

Trecuși prin stepe și dezerte covârșitoare de tristețe,
 — Acolo număăr regii artei au simfonii și viziuni, —
 Prin țări sub vecinică teroare, cu țepi roșite de străbuni,
 Unde s'ascunde lașitatea sub miî, patriarchale fețe.

Și viața te-a reprins când Cronos mi-a smuls toti anii de junete ;
 Eu am crezut că ești Erato, prin vis de farmec și minuni ;
 Te-a legănat superb gândirea când rătăceam între furtuni,
 Amurgul meu împurpurează transcendentală-ță frumusețe.

IN AMURGUL LUMILOR

Ti s'a răpit și țarm și soare,
Bătut-ați la sinistre porți,
Trecut-ați peste câmp de morți,
Sub șuerări îngrozitoare.

După restriști umilitoare,
Rânjind către stupide sorți,
Ați fi dorit să te transporti
Sub mările adormitoare.

Și ca final de tragedie,
Constrâns să joci și pe frânghie
În circul unuï comic burg ;

Dar tu zărit-ați viitorul,
Și într' al lumilor amurg,
Tot vreați să-ți mai salveză poporul.

ZÎMBET DIVIN

Cu Valens m'am pierdut prin ciață;
În timp medieval, barbar,
N'am tresărit o dimineată.

Și după somnul milenar,
Florența: nimfele drapase
În amarantică mătase.

Pornind din Malta spre Feroe,
Printre flotile ucigașe,
N'auți, acum, simțirea lașe,
Și nică nu mă 'mbătaș ca Noe.

Pe țarm, mai fatalist ca Foe,
Lângă distrusele orașe
Și printre tunuri uriașe,
Zărui zîmbind umbra lui Joe.

UMBRA DE BITUM

Lângă funestele ruine,
Sub învrajbirî și uragan,
Tenebrele unui ocean,
În zori, s-au deslipit de tine.

Sdrobit sub ziduri bizantine,
Cu gândul prins de-un cânt roman,
Nu vream, ca doborât titan,
Nică moarte, nică al vieței bine.

Pe sinul meu, tânguitoare,
Zărit-ați zilele-mi de-oroare,
Fără Penași și fără drum ;

Dezertul neagră te trimise,
Cernind cu umbra-ță de bitum
Cele din urmă paradise.

INTRÉ VĂZDUH ȘI VALURI

Departé de vaste orașe,
Prin lumi de miracol m'ai dus,
Nacelă cu sbor nerăpus
De furi absurde, vrăjmașe.

Sirene, lascive și lașe,
Rozalbe în splendid apus,
Voiau să absoarbă ce-am spus
Din gânduri și patimă trufașe.

Iar tu, egipteană subtilă,
Privit-ai, cu groază și milă,
Cum visul mă duce spre cer.

Căzuse fantastic pământul,
Pătruns-am eternul mister,
Și Cronos mi-ascunse mormântul.

SECOLULUI AL XX

Surprins de patime rebele,
Rotit de-ale planetei sorți,
Ați fost, dintre aprinse porți,
Desprins ca un Mefistofele.

417024
O, Veac al sboruluș prin stele,
Al milioanelor de morți,
Deluviu și mister ce porți
Să 'nchege visul țărei mele.

Probași, în prima ta șeptime,
Un cult regesc pentru multime,
Din Sprea pân' la Pacific.

Fatal arhanghel vagabond,
Tu n'ai să mai trăsnești nimic
Din basmul burgului Termonde.

SECOLULUI AL XIX

Ař răsărit mărinimos
In generoasele-ři torente,
Lovind în lupte vehemente
Tot despotismul nemilos.

Brutal, ridicol, săngeros,
In hărțueli inconștiente,
Cernind superbele momente,
Te-ař prăvălit fără folos.

Lăsând pe ţărmuri: învrăjbire,
Instinctul cinic de răpire,
Ař scos plugarul la mezat.

Născuši o tragică paiață
Cu gest teribil, desperat,
Un demon răpitor de viață.

IN 1877

Lângă giamia dărâmată,
Zăcea privind ultim apus,
Rănit adânc, cu gândul dus
Către cămin, zări o fată;

Era 'n oțel învestmântată,
Venea cu vulturi de sus,
Cântând prin gloanțe l'a condus
In hora cea mai săngerată.

Purtând de-alungul frunței late :
Un cerc de umede granate,
Un nimb de zeu îi dăruise ;

In purpură moartea 'l-îngheață,
Raze de-amurg l'acoperise,
S'a stins dând României viață.

SECOLULUI AL XIX

Ař răsărit mărinos
In generoasele-ři torente,
Lovind în lupte vehemente
Tot despotismul nemilos.

Brutal, ridicol, săngeros,
In hărțueli inconștiente,
Cernind superbele momente,
Te-ař prăvălit fără folos.

Lăsând pe ţărmuri: învrăjbire,
Instinctul cinic de răpire,
Ař scos plugarul la mezat.

Născuši o tragică paiață
Cu gest teribil, desperat,
Un demon răpitor de viață.

IN 1877

Lângă giamia dărâmată,
Zăcea privind ultim apus,
Rănit adânc, cu gândul dus
Către cămin, zări o fată;

Era 'n oțel învestmântată,
Venea cu vulturi de sus,
Cântând prin gloanțe l'a condus
In hora cea mai săngerată.

Purtând de-alungul frunței late :
Un cerc de umede granate,
Un nimb de zeu îi dăruise ;

In purpură moartea 'l-îngheață,
Raze de-amurg l'acoperise,
S'a stins dând României viață.

MADONA ȘI FANARIOTUL

Fugea un bey peste hotare
 Și'n setea 'i de fanariot,
 Voia ca să răpească tot
 Ce ochii lui prindeau în zare.

După orgii și profanare,
 Rânjea hidos ca un netot,
 Și mersul lui părea înnot
 Pe cea mai înroșită mare.

Minunea de-aur și porfire
 L'oprise 'n porți de mănăstire,
 Ar fi distrus și temelia ;

De-o scară, fruntea 'și-a plesnit,
 Zărind în ușe pe Maria
 Sclipind în aerul cernit.

SECOLULUI AL XVIII

— REVOLUȚIA FRANCEZĂ —

Tu ai fost superbul trăsnet prăvălind despotic cer,
Colorat-ați, în amurguri, lanțurile sfărâmate,
Liberând întreg pământul de nemernici și păcate,
Calea ta fu luminată de Rousseau și de Voltaire.

Ați roșit răspântii, riuri și al ghilotinei fier,
Cântecul, filozofia, drumuri, piețe și palate,
Ați purtat gândiri, avânturi și minuni realizate;
Cei trei Ludovicăi din tine nu 'ntrec pe Robespierre.

Jafurile milenare n'au lăsat nimica sacru,
Sărbătorile din parcuri le-ați sfârșit în crunt masacru,
Și și-ați împlinit menirea de misionar-profet.

Ați stropit de sânge: scene din Watteau fixat în turn,
Ați intretăiat, prin răcneț, monotonul menuet,
Și 'ngrozit de Bonaparte, ați căzut lângă Saturn.

IMPRESIUNI DIN THESSALIA

— SFÂRȘITUL SECOLULUI AL IV DUPĂ CRIST —

Intr'un funest decor ce'nșală,
 Forțat ca viața s'o accept,
 S'a tot izbit de al meu piept:
 Hekate cu figura-î pală.

Sub o splendoare ireală,
 Eșii din visuri: înțelept;
 Nu m'a surprins nimic inept,
 Pe-un țârm de jeaf și lâncezeală.

Ale mișeilor insulte,
 Urechile-mi n'au vrut s'asculte;
 Zărit-am în mocirlă, jos:

Liberți, sicarî și hetaire,
 Convoi ridicol și hidos,
 Dar cu instinct de stăpânire.

IN NICOMEDIA

— SFÂRȘITUL SECOLULUI AL III DUPĂ CRIST —

Lui C. Ovrigus Paligutius

Și cumpărându-mă sclavii, mi-aș aruncat mult laur
în amfore, în urne, în cupele cu vin;
Tabletele-mă din codex stropit-ă cu venin,
Schimbându-te din câine în fioros balaur.

Te umilea, Ovrigus, al strofelor tezaur,
Hidoasă arătare de libyan meschin,
Spre a 'ngheța pe harpă-mă și cântec și suspin,
Intins-ă neagra-ți ghiară spre coardele de aur.

Când nava-mă ancorase pe atici țărmuri calde,
Cu false chei deschis-ă lădița-mă cu smaralde,
Dar Zevs trânti, sub fruntea-ți un viscol turbulent;

Prin tine, tot infernul: oroarea desvoltase,
Zărit-am aș tăi creeri pe roșul paviment,
Și cancer și ftizie mocirla-ți încuibase.

FLUTURI

In legănarea nopței, lipit de-a ta sculptură,
 Înalț spre Cytherea tot imnul meu subtil;
 După spleendori olympici, un sacerdot umil
 N'ar mai dori nici aur, nici glorie, nici pretură.

Ne'nsprăimântat de monștri și nepurtând armură,
 Pe-o navă, o, Tryphera, sbura-vom pân'la Nil;
 Când soarta peste suflet s'a 'ntins ca un reptil,
 Pot să despic și Styxul, înconjurat de ură.

Voiam să pierd măhnirea sub fulgerări barbare,
 Ca un miragiu libyc aî scânteiat în zare,
 Vis răsărit pe-o barcă și 'mprăștiat de-ocean.

Acum fantasma-ți albă din clipele d'extaze
 Si umbra-mi asvârlită pe-un cântec phrygian,
 Schimbându-se în fluturi, s'au nimicit pe raze.

PROSCRIS

Prătorienii din cetate
Mă îmbrâncesc într'un abis,
Ce profanaș sprea fi proscris
De sluți liberti, de lașitate ?

De mult, în timpuri blestemate,
Copil vrăjit de-un atic vis,
Prin fulger, drumuri am deschis
Centuriilor oprimate.

O, Zevs, de dincolo de stele :
Tu ești pe gândurile mele
Unic, etern stăpân suprem ;

Din colosala-ți legiune,
La Tîbru m'a trimis să gem
Ca lut aprins ce o minune.

DARUL ASIATIC

Când Marte îmă distruse toți Larii și Penatii,
 Lății, pe malul pontic, teroarea printre Geti;
 Ne 'nveninat, Zeiță, de ploaia de săgeți,
 Sub vraja care 'nghiață, pe secolă, și 'mpărații.

Au pus pe fugă Parții, am doborât Sarmații,
 Acoperiți prăpastii cu ageră călăreții,
 Cu stârvuri săturat-am toți vulturii semeții;
 Dar m'a opriț Olympul de a-mă ucide frații.

Din Asia sosit-aș pe nava-ții scăpitoare,
 Păreași, sburând pe valuri, în răsărit de soare,
 Fantasmă de -- alabastru în haînele regești;

Și atingând nisipul roman, ântâia dată,
 Voind ca 'ntreaga lume, în mine, să o sfrobești;
 Ca dar, primii în pieptu-mă: păgâna ta săgeată.

ÆD-LEGIONAR

Bellona săngeroasă de Lațiu mă desparte,
Corintul desfășoară naiadele în zori,
La Paphos: miș nubile au răsărit din floră
Și m'a vrăjit vecia pe-ale Athenei arte.

Din arc făcuți o harpă, în tabăra lui Marte,
Zării în Mytilene: supremele splendori,
Părea un danț olympic în sborul către nori,
Ducându-ți tot avântul, de-Arhipelag, departe.

A nimicirei nimfă se va 'nchega în ușe;
În urnă, umbra vieței va grămădi cenușe;
Dintr'un potop de sânge, Infernul m'a respins.

Apără voluptuoasă distrugătoarea zee,
Aşa precum, la Tomis, Erato mi-a surprins
Și gândul și junețea și vis și epopee.

DRIADELE DIN APENNINI

Fără triumfură consulară,
Fără amicii lui Horațiu,
Sorbi din viață cu nesațiu,
În drumul către columbare.

Toate dorințele barbare,
Erato, le-am pierdut prin spațiu,
Tu ști că n'am lăsat în Lațiu :
Nică slavă, nică holde, nică altare.

Dupe-a oceanelor mânie,
N'am ancorat, cu lăcomie,
În porturile norocoase.

De haïta lupilor haină,
Păzi-vor ale mele oase :
Driadele din Apennini.

ITINERAR ANTIC

Sburař ca o fantasmă, fascinatoare zee,
Cu aripile mele prin uragan turbat :
Strânseř blonda-ři beteală pe corpul tău lactat,
In adâncimă bitumici pieriř ca o scântee.

Trecut, titanici lupte al tău fior închee,
Din depărtăři, sculptura-ři enorm a fulgerat,
S'a prăvălit Olympul și stepa m'a 'ncleștat,
Dar ař străpuns de raze cernita-mi epopee.

Trecuř prin negre valuri și flacări ca Heracle ;
M'a rechemat iar viařa, dintre funebre facle ;
De stânci, dumbrăvî și rîuri tot sufletul fu prins.

La templul tău dorit-am s'ajung o dimineařă,
Cetatea lui Quirinus divinul gând a stins ;
Am fost surprins pe Istru de scyři și sloř de ghiařă.

DIN SBOR ITALIC

Mă legăna furtuna pe nava-mă de zorele,
 Trântit pe amarante și floiă de liliac,
 Zăream căzând părântul stins, devastat, sărac,
 Crăpat de cataclisme și patime rebele.

Se profila Diana superbă printre stele,
 Morpheu încinse fruntea-mă în vraja unui mac,
 Păream că tot alunec etern pe-albastru lac,
 Fără s'asvârl pe Roma : sarcasmul prin libelle.

Și nu de sbor, o frică m'a încleștat în vise,
 Trei sclavi hidoși acasă-mă, furau din manuscrise,
 Din lada cu rulouri făcură un sicriu ;

Și ce n'au smuls voiră pe-un rug ca să distrugă,
 Dar i-am văzut la Tibru, sub cerul plumburiu :
 Urlau, turbați ca lupi, mușcându-se din fugă.

IN AMURGUL IMPERIULUI

Ti-acoperă figura și groază aibă de tine,
 Ti-a dăt întinsa mare cohorte de pirați,
 Clienți, libertă și retori umili și cumpărați,
 Si gestu-ți hotărăște umanele destine.

In vis te năpădește masacru și ruine,
 Ați tăi sunt trași în țeapă, de rug carbonizați,
 Si despicați în două, la bestii aruncați,
 Lângă ospăt germanic, pe sacrele coline.

In spetele auguste n'am stat eu, nici-o dată ;
 N'am linguisit pe nimeni, n'am aşteptat răsplată,
 N'am strâns în juru-mi : negri, pitici și animale.

Chiar depărtându-mi harpa de umbra de 'mpărat,
 Tot i-am stropit odată și togă și sandale,
 Coroană, ochi și suflet cu sângie de-oprimat.

UNICA DORINȚĂ

Teroarea îmă crispase și masca de copil;
 Prin suflet, viața 'ntreagă se schimbă în tortură;
 În zorii se 'nfășurase o tragică făptură:
 Himeră, sfinx, meduză, sirenă și reptil.

Și n'am râvnit nică aur, nică glorie, nică pretură;
 Invidiai granitul din sacrul peristil,
 Chiar necerând nimica, găsiș un for ostil,
 Și n'am întins nică brațul spre floră, sesterți, armură.

Și din amurg, o umbră nu s'a 'ndurat să vie,
 S'a risipit prin haos: fantasma din junie;
 Bithynia, Caucazul n'au dat nică o sculptură.

Când negrul silf va stinge speranță și căminul,
 În fața Proserpinei, prin larg vârtej de ură,
 În drumul frânt de Isis, doresc să scuip destinul.

VEDENIA LEGIONARULUI

Nică̄ ochi, nicī suflet nu vor plânḡe,
Schimbându-̄i forma prin păduri;
Acum, iar atice sculpturi:
Sub ̄easta mea, visul le strânḡe.

Am braț menit pentru a 'nfrânḡe,
Prin foc și prin dărâmături,
Rezist fatalei lovitur̄i,
Străbat deluviul de sânge.

Dispari, glas, flacără bizară,
Sirenă, dragoste: avară,
Răpind din cer: numai colori,

Din mare: numai svârcolire,
Māi sus de soartă, nu dobori
Nici gând, nici vraja de iubire.

PURIFICĂ TOT VISUL....

Tesură 'n mîi de intrigî : hidoașă înscenare,
 Liberî și sclavî și rude, amici au cumpărat ;
 Licoarea nebuniei în cupe ți-au turnat,
 Ca umbra-ți să nu meargă de cât spre columbare.

Ți-au desfăcut rulouri cu degete murdare,
 Ce n'au furat, în grabă, au ars, au copiat ;
 Întreaga-ți epopee : oceanul a păstrat ;
 Nu-ți dărui otravă nicăi țările barbare.

Sicilia, de Verres cumplit se devastase ;
 Trânsni pe Cicerone : păcatul unei rase ;
 Între tâlhari, pe cruce, un zeu fu răstignit.

Mărinimoasa Romă tot către Styx ne mâñă ;
 Purifică tot visul superb întrezărit,
 Asvârlă după suflet și doliu și țărână.

IMNUL UNUI EPICURIAN CĂTRE JUPITER

— SECOLUL AL II DUPĂ CRIST —

O, Zevs, oprește năvălirea,
În Roma, sub carmine zori,
Tu n'ai de gând să mă omoră,
Cu mine să distrugă iubirea.

Cezari și sclavi ne-au dat peirea,
Și între răcnet și plânsori,
Tu poți cetatea să doboră;
Latinul vrea nemărginirea.

N'am să mai joc la Bacchanale ;
Roși-voi braț vestmânt, sandale ;
Pe sacre ziduri mă ridic ;

Printre săgețile barbare,
Pietrifică-mă, ază, pieptul mic,
Lângă pământ și desfătare.

SCLAVUL IMPERIAL

— SECOLUL I DUPĂ CRIST —

Te-a îngrozit pământul și zeii te-au respins,
 Căzând sub învăjbirea cetăței colosale,
 Și tribu-ți moștenit-a torturile fatale,
 În tenebroase carceri ai răsărit învins.

Și Roma, fierul roșu ca dar și l'a întins,
 Egyptul încălzit-a mai blânde animale;
 Sub bice tremurat-ai, tot sărutând sandale
 Purtate de nemernici cu simțimîntul stins.

Nebuni setoși de sânge, auguste desfrânate,
 Sub un torrent de secoli, purta-vor largi stigmate;
 Pentru un sclav, Olympul, etern, s'a împietrit,

Nesfâșiat de tigrii și leii din arene,
 Să scapi de traî și oameni, pe-un rug te-ai fi suit;
 Răcnit-ai în acvariu, ca hrana dat la mrene.

MOARTEA CLEOPATREI

S'a despărțit de vietuire,
De inutile agitații,
În efemerele sensații
Către sclavie și peire.

În voluptăți și cucerire,
Și prin subtile incantații,
Ar fi schimbat sub blonde spații :
Imperiul largi în cimitire.

În al Egyptului dezastru
Jertfi splendoarea de-alabastru
A formelor de nereidă ;

Pierind galera după Nil,
Metalici ochi a vrut să închidă
Sub desmierdarea de reptil.

UMBRA IBERICĂ

Maï palid ca o iasmă, eșii de prin taverne,
 Crunt îmbrâncit de Parce spre scyticul exil,
 Lințoliu întinsesem pe clipe de copil,
 Erato mi-aprinsese în ochi : sclipiri eterne.

„Deslânțuind furtuna, dormi rău cum vei așterne“,
 Și astăzi, larg vibreează un glas strident, senil ;
 Răcniș ca dupe-o rudă redusă în reptil,
 Cu 'ntregul său pretoriu schimbat în reci caverne.

Sunt eu, o altă umbră iberică-romană ?
 Privirea-mă năpădește în depărtarea vană,
 Disting distruse glasuri în murmur cristalin.

Prin visuri și poeme trec după Styx amante,
 S'a dus pe uragane al Manelor festin,
 Dorind scânteи și rîset și sînuri de bacante.

UMBRA DE LA SYRACUZA

Poate urna de repaos, de amici n'a fost sculptată,
Din Etruria bizară: muzicanți, dăntuitoră
Legăna-vor visul vieței risipit pe-amurg și zori,
Vom sorbi din cupe de-aur; ambrozia parfumată.

Parcele uitat-au villa lângă val edificată,
Pe-ale noastre baldachine, muzele brodară flori,
Purpură ne-a dat Apollo, nereidele fioră,
Lângă insule vrăjite vom mai ancora vre-odată ?

Zevs ne-a depărtat teroarea epocelor de 'nvrajbiră;
Umbră de la Syracusa, spune-ți basmul de iubire,
Cântă-ți sinul de ivoriu și luminile-ți de-agate.

Năvăliri cartagineze n'au lăsat nică un suspin,
Marea le-a sorbit escadra și barbara vanitate,
Vor suna italică harpe, peste secoli: vers elin.

FLOAREA DE LOTUS

Inchis-am lut și oase, de mult, sub piramidă;
 Regretul dintr'un cântec, sub cerul arzător,
 S'a întins peste dorințe străpunse de fior
 Cu patima enormă, absurdă și avidă.

Și tot ar vrea mumia, o noapte, să deschidă:
 Ochi, sarcofagiu, poartă, pe-al secolilor sbor,
 Cum undele în imnuri, tresar dintr'un izvor
 Și cum sburdalnici fluturi apar din cradalidă.

Pe nava mea, o, Isis, pe-a Nilului splendoare,
 Aî asvârlit spre pieptu-mă a lotusu-l floare,
 Amurg cu roșii ghiare mi-a smuls regescu-ți dar.

Tot firmamentul magic în rîu se prăvălise,
 Părui schimbat, o clipă, în sunet funerar,
 Și adormii pe apă, în tânguiri de vise.

AURUL POETULUI

Cântând a luă Neptun ivire,
Un trist rapsod, în vast palat,
Monarhul soarta i-a schimbat,
Prin banii plătind avânt, vrăjire.

Prădat pe-o navă, cu grăbire
A fost în valuri aruncat;
Aedul pe-un delfin, purtat,
Trecu pe-a mărei svârcolire.

Prin stol neperitor de vise,
Apollon il îmbogățise;
Il duse Plutus la dezastre.

Pentru comori să n'aibă regret,
În aurul din zorii și astre
Întinde aripă de poet.

HERO

Thetis nu a fost severă,
 Ca Leandru reapar ;
 Mlădioasă în altar,
 Parî și silf și baiaderă.

Sufletu-mă din altă eră,
 Din alt spațiu mult mai clar,
 Pe talazul funerar
 S'a ivit ca o himeră.

Nică un sgomot de furtună
 Nu deșteaptă nică n'adună
 Svelt strigoï, vechi vrăjitor.

De cât marea mai păgână,
 Nimicit-ař vis, fior ;
 Valul ţi-a trimis țărână.

SODOMA

In visările macabre văd o stranie Sodomă
 Cu bitumice torente lângă ţărm stâncos și trist,
 În larg răcnet se cufundă tot orașul fatalist,
 Pe stigmat de lăd plutește cadaverică aromă.

După corpură desfrânate nu tresare o atomă,
 Din văzduh asvârlă flacări Dumnezeul pesimist,
 El, judecător și rege, singur spectator-artist,
 Reprezintă fantazia pentru o mai veche Romă.

Cântec, farmec și legende: stinsul ev nu le transmite,
 S'au trăsnit brutale triburi ca un cărd hidos de vite,
 Vulturi și bat din aripă sub cristalul tenebros;

Bestii, din pustietate, stau cu gurile 'ncleștate;
 Ochi de smarald brodează vast tablou miraculos;
 Angerii, luându-și sborul, au figurile crispate.

PARADISUL

Intrezărind ântâia nimfă, Adam rămase în uimire,
 Si nici odată în gândire nu s'a 'nchegat în nici un vis :
 Ca o sculptură agitată prin asiatic paradis,
 Inaintând fascinatoare între vibrări și nemurire.

Sălbaticul cuprins puternic de frenezie și 'ngrozire,
 A 'ngenuchiat, crezând că noaptea : minunea sacră i-a trimis
 Ca o fantasmă voluptuoasă sburând pe-un infinit abis ;
 După suprem extaz, Edenul a fost trăsnit într'o clipire.

In primitivul zeu, iubirea sădit-a patima de om,
 Dar i-a mascat imensitatea unde plutea ca un atom,
 Si printre bestii numeroase rămase vrednic împărat.

Si Eva deslușind un cântec în ūeratul de reptil,
 Si ne 'ntâlnind eroi sau genii în Ceylanul fermecat,
 Intinse și lumină și brațe spre cel mai fioros profil.

AURORA

Vedenie păgână, din depărtări albastre,
Zeiță necuprinsă de aprigul Saturn,
Chemat-ai al meu suflet din spațiul nocturn,
M'apropiî fără teamă de noile dezastre.

Lăsař cetăți în luptă și fioroase castre ;
Spre nesfârșite ceruri sburat-am dintr'un turn,
Am asvârlit pe-abise : înnoroit coturn ;
Roșindu-mi negre aripă, de púrpura din astre.

Prăpastia distruse vechi crâng de Bacchanale.
Purificat de patimî și gânduri infernale,
Străbat imensitatea, scutit de naufragiu.

Sub vraja Cythereei, rîseî ca un copil,
Și nimicind tristețea, tot n'am avut curagiu
S'apropiî Aurora de sînul meu de-argil.

ZEIȚEI BELLONA

Neînfrînată în pustiire,
 Aprig deluviu aî revârsat,
 Săpând oribil nedemn stigmat
 Peste granitul în prăvălire.

Brutala-ți artă de nimicire :
 Germanici creerî a îmbibat ;
 Lăsat-aî urlet de lup turbat
 Peste cuprinsuri de strălucire.

Aî rupt zăgazurî spre marea lată :
 Sacra cetate fu dărâmată
 De un comic rege dement, vandal.

Călări trecut-au peste altare
 Si spulberat-au în sbor fatal :
 Lutul eroic din columbare.

ZEITEI ERATO

Junețe, gânduri și simțire
Vor fi întinse cu deliciu
Pe-altarul tău de sacrificiu,
Pân' la suprema nimicire.

În agitații și 'nvrajbiră,
Aproape de fatal ospiciu,
Când sufletul mi-era supliciu,
M'ai însoțit în pribegire.

Pe sin de foc și alabastru,
Sorbind din ochi-ți tot albastru
Și tot carminul după buze;

Departate fatal Pământ,
Păream vrăjit de zei și muze :
Să n'am nici soartă, nici mormânt.

ZEULUI NEPTUN

M'acoperă 'n uștare
 Cu toga-ți verzure,
 Cuprinsul tău să-mă fie
 Alcov și columbare.

Pe infinita mare,
 Talaze de-armonie
 Împart și frenezie
 Si forță și vibrare.

Privirile-mă avide
 Surprinse nereide ;
 Pe uragan, Neptun :

Tărâna-mă să o cearnă ;
 Rămăși, suflet nebun,
 N'ăi înjosiri nici iarnă.

ZEIȚEI THETIS

Charybda, Scylla pot ucide,
Eu tot de-amică mă îngrozesc;
O, Thetis, singur îndrăsnesc:
Intreg Infernul a desfide.

Au prins orbitele-mă avide:
Cortegiul tău arhiregesc,
Când valuri de smarald isbesc
Sirene, zei și nereide.

Și al popoarelor masacru
N'a stins, sub cer, extazul sacru,
Atic fior, sunet divin.

Smulgând iar sufletul din mine,
Să 'ntinzi pe marea de venin:
Cenușa mea în zori carmine.

ZEITEI TRIVIA

Păreați superb deprinsă din spații de opale,
 Și străbătând abise mări sus de traî, de sorți;
 De comicul orgoliu ai rîs la 'nguste porți,
 După vârtej de patimă și nopți de Bacchanale.

Stăpână pe răspântii și drumuri infernale,
 Și nelăsând odihnă în cripta celor morți,
 Și sclavi și regi din grote, pe Styx îi retransportă,
 Cum Scyția revarsă în Alpi; horde fatale.

Venit-am către tine, trecând peste reptile,
 Ne 'nspăimântat de nimeni, în crunt blestem de zile,
 Sub trăsnet și fantasme, n'am colindat ca orb.

La tripla ta sculptură, în ev de nimicire,
 Și umbra-mi contopi-voiu, când astrele se-absorb;
 M'a doborât Pământul, dă-mi, tu, adăpostire.

?

Junona, zee ne'mblânzită,
N'am agerimea luř Enea,
Ușor îmă veř răpi scânteea
De 'ntreg Olympul dăruită.

Marea de Notus răscolită,
Fascinatoare ca femeea,
Ne însotește melopeea
Pe-a vieței navă innegrită.

După absurdă comedie :
Divorț, dar nimenea nu știe
Urmarea cum este 'nchegată ;

Lăsând sub nori : trudite oase,
Va fi gândirea suprimată
De regiuni miraculoase ?

NAIADELE

Naiadele fascinatoare
 Cu săn de crin, dogoritor,
 Plutiră 'n magicul decor,
 Albind vibrantele izvoare.

In svârcolirî îmbătătoare,
 Prin bahic danț legănător,
 In mistic și himeric sbor
 S'a stins a țărmului splendoare.

Intre-agitații și măhnire,
 După vegherî și rătăcire,
 După 'ndoială și păcat,

Păgânul vis grabnic apune ;
 Distruge-te incendiat,
 Suflet vrăjit lângă minune.

ULTIM SATIR

Ultim satir dăntuitor,
Pierdut de Bacus și Silene,
Prin farinece thessaliene,
Fu deșteptat de un izvor.

Al zorilor silvestru cor,
Nebune jocuri syriene,
Amețitoare și obșcene,
I-au dat extaze și fior.

Intre vibrații și ardoare,
Dintre sculpturi fascinatoare :
Hidoasă umbră s'a desprins,

Acoperind visul și firea,
Zadarnic ochii au cuprins
Splendoarea și nemărginirea.

EDEN PRAVALIT

Am năvălit spre flăcără, vrăjit în auroră,
 Ne-am întâlnit pe ape, în haos, la răscruci,
 Neprevăzând, Panthea, ce zile îmi aduci,
 Danțat-am, între iasme, cea mai sinistră horă.

Trezit de vocea soartei: perfidă și sonoră,
 De umbre fioroase purtând și lănci și cruci;
 De-a scoborât văzduhul ca 'n iaduri să te duci,
 Madonă și-este moartea și agonia: soră.

Sburați, cernită zee, spre lupta cea mai vană;
 Când viața, peste suflet, a 'ntins hidiosa rană,
 Cu ghiarele de monstru și de suprem destin;

Impurpură de sânge sculptura-ți ca ebenul,
 Finalul prin tortură părea-va prea puțin,
 Mulțimea îndărjită a prăvălit Edenul.

ANXIETAS

Maș sus de-al existenței sălbatic carnaval,
 Fantastică răsare fascinatoarea villă,
 În parcul plin de-arome, tresare o copilă,
 Zărind un mag ecvestru, în orizont de-opal.

N'a răsunat pe-alee galopul vr'unuș cal,
 Și n'a purtat nică boarea: un vers dintr'o idilă,
 Numaș un dog păstrează în ochi intensă milă,
 În aşteptări zadarnici, sub un destin brutal.

Driada resemnată, sub săgetări de stele,
 Intr'un hamac, veghiază în chioșcul de zorele,
 Marmoreane forme d'extatic androgin

Rămân neagitare d'erotica poemă,
 Și astrele i-asvârlă nuanțe de carmin
 Pe gânduri sfâșiate, în liniștea supremă.

IN SBORUL VIETEI

Rămâi enigmă, vecinic, fantasmă uimitoare,
 Te-ai încheiat prin haos, ca vis amăgitor :
 Tu legănați ca marea, ca să distrugă ușor,
 Insângerând și suflet de-aprinsa ta coloare.

Vrăjiti, schimbați în faruri, sculpturi fulgerătoare ;
 Sclipiri fără dorințe, lumină fără fior
 Au mânăiat talazuri și năvile în sbor ;
 Distrusul mit răpise himerica splendoare,

Ne despărțim prin valuri, prăpastie și munți ;
 O clipă sfârâmat-a strălucitoare punți ;
 Poți să răsară eternă, superbă și reală ;

Ne-am întâlnit sub stele, să pierdem fericirea ;
 Intr'un sicriu, trecutul s'a întins ca o beteală ;
 Si eu, arhanghel negru, am nimicit iubirea.

VIS CERESC

Mař sus de îndârjirea lașe,
În uragan ameșitor,
Prin haos mă pierdeam în sbor,
Trântit pe-o navă uriașe.

Furtuna, grabnică vrăjmașe,
Distruse vasul plutitor;
Cădeam ca praf scânteietor,
Prins în iuțeala ucigașe.

Și din țărâna svânturată
Vibra o stranie sonată,
Trecând prin violet abis.

Și tot Pământul, cu mânie,
A întrerupt cerescul vis,
Răpind și foc și armonie.

MAI SUS DE STELE

Sub irizatele făclii,
 A vieței noapte înfășoară
 și glas și umbră de fecioară
 și ţărm fatal și nebunii.

După decepții și orgii,
 Intocmai ca odinioară,
 Din haos iar se desfășoară
 Conturul formelor sglobii.

Olympiana mea harpistă,
 Himerică și egoistă,
 Mai sus de stele m'a suit.

Părea că 'ntreg văzduh se frângă
 Pe-un basm trecut, de zei vrăjit,
 Schițat într'un amurg de sânge.

DUBLUL ROI

Vibrăriile celeste
Şi ângerul superb şi cald,
Ivit din marea de smarald,
M'au dus pe-abisele funeste.

Şi pe oceanul de tempeste,
N'aş vrea nici umbra-mi să mai scald,
Nică să apar ca ultim scald,
Nică să mai gem prin anapeste.

Şi după玄ice dezastre,
N'am să mai cad, sub alte astre,
Nică sub aspectul unuǐ fulg;

Din a veciilor grămadă :
Alt foc de viaţă n'am să smulg,
Nică dublul rol de zeu şi pradă.

SBOR DIVIN

S'a dus junețea svăpăiată,
 Și grabnic smulsă dintr'un vis,
 Coboară nesfârșit abis,
 Intr'un sicriu desfigurată.

Cereasca umbră se arată,
 Tovărășa unuĭ proscris,
 Trecut-ă vast infern deschis,
 De sufletu-mă alăturată.

Rămâne setea de iubire
 Pe-un sbor divin de pribegire
 Prin forța gânduluĭ ne'nvins.

Spre tine, ânger de-armonie;
 Eu aripile am întins
 Pentru finala vijelie.

POEZIA ȘI MOARTEA

În mij de nopti le-am întâlnit,
În tinerețea-mă sbuciumată,
Pe-un drum prăpăstios, de-odata
Pe uragațe s'au ivit.

Cu părul blond și despletit,
Antâia nimfă agitată,
În diafan vestmânt s'arată,
Cântând prin haos răscolut.

A doua brună și subtilă,
Necontenit ca o reptilă,
Din zori, pe suflet s'a 'ncleștat.

Plâns de himerica soprana,
Voiu fi pe veacuri spulberat
De săngeroasa nubiană.

NUNTA DE ARGINT

Acum, superba mea zeită, serbăm o veche 'ndrăgostire,
 E nunta de argint, o, Muză, sunt singur, cum m'ai întâlnit
 Sub cer, când nimenea pe lume, în sumbre nopți, nu mi-a zîmbit,
 Ca 'n primul sbor, după 'nvieră, lângă imense cimitire.

Și toate darurile tale n'au suferit nică o știrbire,
 Al fantaziilor domeniu, în jurul meu stă neclintit,
 În armoniile de harpă, prin inspirații am plutit:
 Mař sus de tabăra suspectă și odioasa îndărjire.

Zăresc, știř, magica grădină și toată bolta instelată,
 Când răsăriș aproape goală, ca o sculptură fermecată,
 Așa cum poate să tresără sub dalta unuř Praxitele.

De-atunci mi-s'a părut că secoli, cutreerař văzduh și glob,
 În vis, tu mi-ař clădit un templu din milioanele de stele,
 Și zorile mă tot mințise că sunt fantasma unuř rob.

LUI CUZA-VODA

Este o viață moartă, preeum și o moarte vie ;
 Și este și viața ce nu mai are moarte.

HELIADE RĂDULESCU

De fanarioți clerici, vechi altare liberași,
 Nîmicit-ăi vrăjmășia pe cuprinsul românesc,
 Păreați hotărâți de Mircea, uriașul strămoșesc,
 Răs bunând pe Brâncoveanu, tu și Tudor, drepti urmași.

Sfânt desrobitor, părinte amărăților clăcași;
 Vezi, acum, din cer, Ardealul unde Huniș stăpânesc,
 Innecata Bucovină în potopul mișelesc ;
 Viața ta, în epoci stinse, Patrie sacrificași.

Imprejurut-ă umbre negre, noapte fără lampadare
 Invelit-au slujitorii și hidoasa lor trădare,
 Ti-au smuls mantia și sceptrul, spulberând tot jurămîntul.

Ochi umezii cercetează, printre morți : eroi, frații ;
 Tell, Magheru și Florescu, toții sunt una cu pământul ;
 Dar vitejii vulturii la Istru : au cuib și mormânt Carpații.

LUI IOAN HELIADE RADULESCU

Gigant profet neolatin,
 Aprins-ăi magică făclie,
 Vrăjind c'o largă armonie
 Din munți la Pontul Euxin.

Stropit de-al patimeř venin,
 Între dezastre și mânie,
 Ne'nvins de nică o 'mpărătie,
 Din viață aî trecut senin.

În imnuri de suave lire,
 Răsară pe culmi de nemurire,
 Te-ăi sbuciumat mult între noi;

Și arta s'a 'nceput prin tine,
 În țara de străvechi eroi,
 Cântându-ă sacrele destine.

ILEANEI

Fantastică împărăteasă
Din legendarele splendori,
Răsari între Pământ și nori:
Divinitate și mireasă.

A unuī Făt-Frumos aleasă;
În vise de cugetători,
Cutremurată de fiori,
De moarte nu vei fi culeasă.

Aezi și magi plini de simțire,
Iți dau eternă viațuire,
Apari pe-un svăpăiat centaur,

Pe mări albastre-violete,
În zori, în orientul de-aur,
În imnul sacrelor trompete.

SAR-ULUI PELADAN

Din templul artei ideale
 A⁹ apărut, Sar Péladan,
 Subtil, eroic suveran,
 Cu teori⁹ transcedentale.

Distrug⁹ cohorte infernale,
 Ca un superb magician,
 Profet divin, assyrian
 Din epoce patriarhale.

Si verbul tău să ilumine
 Artiștii ţărilor latine,
 Sub raze de-astré de topaz,

Sub cer brodat în diamante,
 Lăsând mulțimea în extaz,
 Ca Wagner, Leonard și Dante.

DRAPELUL

Visasem că prin aer, schimbat în miș de fire,
 Tesut de-un stol de nimfe, pluteam ca un drapel,
 Mă agitam zadarnic prin crivățul rebel,
 Eram carmin și aur în zoră de strălucire.

Ca un fatal linjoliu, în nopți de nimicire,
 Mă 'ntinse pe-o ruină: un ostrogot mișel;
 Distrus, muiat în sânge și sfâșiat de-oțel,
 Eram sacrat fantastic de-absurda învrăjire.

Apoi, natura oarbă a făurit abise;
 Un monstru: zei, relicvi și temple înghițise;
 Orașe, oameni, bestii se cufundau prin scrum.

Intre văzduh de flacără și valuri blestemate,
 Ca purpură sburat-am pe cel din urmă drum,
 Căzând peste dezerte: în ploaie de granate,

PARIA

In depărtări fantastici, sub trăsnet și furtună,
 Cutreeraș abisul, între vitejii și zei,
 Ne nspăimântat de monștri, balauri și mișe;
 Acum vibrări și farmec într'un dezert apună.

Trecuș prin văi de sânge, când tot văzduhul tună,
 Impurpurându-mă suflet ca 'n basmele cu smeri;
 Din secolii și din spații ești hotărât să ieși;
 Mâhnirea colosală ce roade și 'ncunună.

In aripa lui Plutus isbit-am cu putere.
 Si cizelat-am vise cu propria-mă durere;
 Din legiuiri, eu singur am îndrăsnit să cânt.

Streină, în vieți uitate, de-a muzicei vrăjire:
 Miș trăntorii adormit-au sub stele, ca 'n mormânt,
 Iar eu am fost nebușit ursit pentru jertfire.

VIBRARE IDEALA

Va răsărī suavă: făptura ta reală ?
De mîl de nopți te-așteaptă o seară de beții,
De spasmuri și extaze... sau poate n'a să vîj
Sub stele, nici-odată ? Vibrare ideală.

Te-a revârsat în visuri: splendoarea siderală,
Din irizate mantii, pe-arabe armonii,
Călătorind pe-abisul întins de vecinicii,
Pe-o navă hărțuită de soarta colosală.

Sculptura ta întreagă tot cântul ilumină,
Fantasmă aburită pe umeda-mă retină,
Știind să mă cutremuri, tot nu poți da iubire.

Când ultimele clipe, sub fulger, se desprind,
Lăsând sărut și șoapte pe-a lirei tânguire ;
Orbitele-ță, și 'n iaduri, eternul foc aprind.

ALTARE

Iluzia schițează o navă fermecată,
 Superbă nereidă, pe-abisuri verzuri,
 Prin lumile fantastici, în nopți de frenezi,
 Vrea sufletu-mă cu tine: oceane să străbată,

Cutreerând pe valuri neancorând vre-odată
 În portul ce ascunde cinism, sălbăticie;
 Uitând și munți și crânguri, pe mările pustii,
 Voiu aduna din haos: speranța spulberată.

Prin spații de smaralde, topaze și safire,
 Trecutul stins în lupte, veghere și măhnire,
 De-o altă viețuire, prin vrăjii, e alungat.

Detunător decorul de-oraș grotesc tresare,
 Disting în miș de glasuri: al vrajbeii ţuerat;
 Si poate, numai visul a închegat altare.

VRĂJITE OASE

Precum aī tot respinge al cerurilor dar,
Am nimicit continuu absurdă uneltire ;
Ești alt-fel de cât alții : suī stânci de răstignire,
Te depărtezi de viață, ca un strigoți bizar.

Fantasma voluptăței, extaz fără hotar,
Pe uragan venit-aī ca 'n zori de cucerire,
Aī stins ântâi trecutul și 'ntins-aī cu grăbire,
Pe umbra mea : largi aripă de-arhanghel funerar.

M'aī urmărit zadarnic : pe ape argintate,
In crânguri, cimitire, la margini de cetate,
In turnuri, prin taverne la Dresda și Paris.

Amantă și vrăjmașe, prin țări miraculoase,
Te-aī încleștat ca soarta pe cel mai splendid vis,
Ca 'n mantia-ți de aur să strângi vrăjite oase.

IN NOAPTEA CRACIUNULUI

Zăresc un dispărut Crăciun
 Trântit prin negura întinsă,
 Lipit de-adolescența stinsă,
 Ca sufletul de-un cânt străbun.

Păpuși cu părul blond și brun,
 Din vremea de trecut cuprinsă,
 Valțând pe o terasă ninsă,
 Prin viscol și vibrări apun.

Sub ceruri, dacă nu-mi rămâne
 Nică una dintre albe zâne,
 Uștat de Zevs, de 'ntreg Olymp ;

Pot fi sdrobit de vre-o păiață ?
 Desprins mereu din al meu timp,
 Sburat-am către altă viață.

BIOGRAFIE

Dintr'un ospiciu a scăpat,
De sânge haînele sunt pline,
Cântând: „Mi-aduc aminte bine,
„Am fost, odată, împărat.

„Am viețuit în temniță
„In cripta sumbrelor ruine,
„De-un veac, o rază pentru mine;
„Văzduhurile n'au lăsat.

„Dupe-un cutremur, din pământ,
„Sub trăsnet și oribil vânt,
„Eșii prin ziduri despicate;

„Si orb și gârbov fără minte,
„Mă voiu târâ în libertate,
„Tot între visuri și morminte“.

PAPUŞA TRAGICA

Pluteai pe-o muzică subtilă,
 Te învârteař în danț barbar;
 Păream un demon secular,
 Aprins de ardoarea-ři de nubilă.

De svârcolirea-ři de reptilă,
 Și dupe-un sfert de veac tresar;
 Sburărăm pe abisul clar,
 Spre cea mai tenebroasă villă.

Hrănită de povești bizare,
 Un gest te-a dus către pierzare,
 Smulgându-ři vrăjile din gând;

Oceanul te-a sorbit de vie,
 Ultim extaz întrerupând
 Nebunul vis de vecinie.

YACHTUL NEGRU

In port stătuse prea puțin :
Un negru yacht imperial,
Purtând un silf cu săn de-opal,
Stăpân pe suflet și destin.

Pe-ocean de sânge și venin,
Vaporul sumbru și fatal
Fu asvârlit din val în val
Și supt de orizont carmin.

Dar eu, pe bord, voiam să sbor
Prin haosul șuerător,
De nică un far chemat vre-o dată ;

Doream să cânt, să rîd, să adorm,
Zărind speranța fulgerată,
Dus prin deluviul enorm.

SCHITUL FEERIC

Vrăjit de sacra simfonie,
 Veghind într'un feeric schit,
 De noaptea vieței asvârlit
 Departe de zădărnicie.

Zăresc din strâmta mea chilie :
 Codrul râpos, nemărginit,
 Abisul cenușiu rânjit,
 Torrent de-argint în vijelie.

In resemnări, clipa tot sboară,
 Regretul nu mai e povară,
 Nică toxic corosiv, amar ;

Să sting dorințele nebune
 In stol amăgitor, bizar,
 Intre mormânt și rugăciune.

SINAIA

Credința din copilărie o regăsii în mănăstire,
 Dar Piazza-Rea nimicitoare se arăta pe Caraorman,
 Mascând prin umbra unei rude: tot sufletul unuia dușman,
 Abisul mi-a sorbit junețea de patimii și de amăgire.

Saturin, o jumătate secol, m'a legănat pe cimitire,
 Și din adâncile-mi orbite: scânteii am asvârlit în van,
 Așă fi dorit, în sumbre peșteri, să am destin de bolovan,
 Neîncălzit de nici o rază, nedesmierdat de-o licărire.

Vrăjmași, amici din drama vieței, invidioși, distrugători,
 Vreau să rămân, o clipă, singur, între prăpastie și nori,
 Și să revăd vechia Sinaie, când nu era de cât pustie.

De mult, adolescența clară s'a risipit în primul cânt;
 În rîu, o nimfă oglindise sculptura ei trandafirie,
 Cernind titanice iluzii, s'a deslipit de la pământ.

LINTOLIUL SUFLETULUI

Aprinsele orbite au prins numai splendoare,
 Feerica sculptura din galic parc s'a stins;
 Nebun, in largi tenebre, zadarnic am intins
 Privirea-mi catre forta etern pravaloare.

M'a dogorit exlazul prin stepe, sub teroare,
 M'a urmarit himera in visuri de invins,
 Si muzica funebra din creer s'a desprins,
 Cernind si voluptatea din seri imbatoare.

Am strabatut vazduhul, trecutul si Pamantul,
 Pierdut intre reflectii, nu m'a ngrozit mormantul,
 N'am fost uitat de aur, nici inclestat de-orgoliu.

Si grija, desnadejdea, salbatice stapanie,
 Au asvarlit pe suflet si mai hidos lintoliu
 De cat fatala sdreanta ce 'n groapă ya ramâne.

IMAGINI SPULBERATE

Sub învrăjbiri ţărmul detună,
 Şi sufletul nu 'l mai frământ;
 Frunte plesnită de pământ,
 Cu stol de corbi te încunună.

În tragic joc şi pe furtună,
 Myrrha, te-am prins în primul cânt,
 Iubirilor săpaï mormânt,
 Când steaua-ţi hotărâ s'apună.

Fantasma ta n'a fost, odată:
 De braće, buze fermecată,
 Ne-având, pe lume, soartă, sens.

Pe-abis cernit d'eternitate,
 Tu n'aï zărit prin fum imens:
 Arzând imagină spulberate.

SUB ASTRE

Sclipiri de astre săngheroase,
 Cu rătăcитеle priviri,
 Îmă sguduiți miș de-amintiri
 După cuprinsuri nebuloase.

O, lampadare numeroase
 Cu sbor de falnice oştirii,
 Purtați hidoaiele gândirii
 Sau svârcolirea unor oase ?

O, suflet plin de nebunie,
 Zadarnic arză a ta făcie
 Ca far pe-o coastă främântată

De cer, de oameni și de-abis ;
 Rămâî fantasmă închegată
 În năpădirea unuî vis.

SUFLET IMPÂRTIT

Poți să te pierzi fără iubire,
Setos de-amețitor deliciu,
Purtând în craniu: vag indiciu
De-apropiată strălucire.

S'a spulberat, într'o clipire,
Al presimțirilor supliciu
Cu tot decorul de ospiciu,
De peșteră în prăvălire.

Văzduhul înnegrit detună,
Pe-aridă insulă se-adună:
Himere, monștri și balauri,

Mii milioane de fantasme,
Sirene, hidre și centauri;
Se 'mparte sufletu-mi la iasme.

I M N

Vedenie Olympiană,
 Nu-ți voiu șopti nică un cuvânt,
 Sirenă, straniul tău cânt
 N'ar vindeca psihica rană.

Splendoarea-ți sacră, suverană,
 Mi-a dat al zeilor avânt;
 Voiu fi distrus de-un strâmt mormânt,
 După iubirea noastră vană.

Ca un pârîu dând apa toată
 În sgomot pe a morei roată,
 Voiu pierde imnul legendar ;

O, viață, crunt pirat de vise,
 Distrus-ai sufletul bizar,
 Numați extazul îl hrănise.

DEPARTE DE PĂMÂNT

Tresari pe-albastrele abise,
Ca un luceafăr violet,
Te schimbă 'n hurie, încet,
Ca în arabe paradise.

Cernitul haos te 'nghițise
În legănări de menuet,
Dar țeasta deizar poet
Te-a 'nchis în magic stol de vise.

Zăresc sinistra baiaderă:
Servindu-mă toxica maderă,
Stingând al sufletului morb.

O, silf, îngelii prin danț și cânt,
Dă-mă vinul tău, ântări să'l sorb,
Du-mă departe de Pământ.

LÂNGĂ CETĂȚI

Răsari târziu, o, silf lactat,
 Te-ai hotărât să te arăți,
 Cutreerași imensități,
 Eu până astăză te-am visat.

Și pentru tine am sburat
 De-asupra sumbrelor cetății,
 Cu aprige diformități
 Pe-ocean sălbatic, am luptat.

Din cripte reci și tenebroase,
 Reînviați, umbre și oase,
 Exagerând ura postumă;

Ageri briganzi pentru năvală,
 Văți odihniti destul sub humă
 Și moartea nu v'a fost fatală.

SCULPTURĂ BARBARĂ

Cu epiderma de-alabastru,
Cu ochi de-ocean întărâtat;
Repaosul mi-a turburat,
În tot amurgul de sihastru.

Naiada unuř rîu albastru,
Plutind prin mituri de 'mpărat,
Al nopței sbor te-a legănat
Lângă iluzii și dezastru.

Prin raze, danțuri și ardoare,
În clipele dogoritoare,
Între vîghere și extaz,

Pe suflet năpădiști barbară,
Fără săibî farmec de talaz,
În vis trăsnit de-o primăvară.

DANAE

Ca pe-o fantastică Danae,
Torrent de aur te cuprinse,
Pe toate formele-ți întinse :
Valuri de-olympică văpae.

Când firul vieței tot se tăe,
Zadarnic sufletul învinse ;
La urmă, lumile-ți sunt stinse :
Pe tron sau pe-un culcuș de pae.

Și pe-o superbă simfonie,
Prin a trecutului magie,
Iubita mea, să rătăcim

Sub vastul baldachin albastru,
În visuri să ne'nvăluim,
Rîzând în sbor către dezastru.

UMBRA JUNETEI

Umbra juneței se depărtează
Cu firmamentul stins, prăvălit;
Grupe și nuduri din veac sdrobit;
Prin parc de iarnă se 'nsiripează.

Văzduh, oceane concretizează
Deceruri unde am rătăcit;
Sclipesc orașe și drum și mit,
Când pe iluzii se înserează.

E nebuние, de-acum ce'mi pasă,
Cu ţbul iubirei -alba terasă-
Se va distrugе de uragan.

Pe lumi, pe secoli, pe vechi dezastre,
Pe-abis sburat-am ca un titan,
De flacări spadă rupsei din astre.

PE-A STELELOR BETEALĂ

Ca un etrusc și stins altar,
 Lângă dumbravă și colină,
 Superb trecut scris pe-o ruină,
 Mă sguduș ca un vis barbar.

Trecând prin ciclul funerar,
 Și viață, sveltă eroină,
 În resemnarea ei divină,
 Imprăștie farmecizar.

O, gând vrăjit d'eternitate,
 Prin largi vibrații azurate,
 Tot sufletul aî frământat;

Și sub o boltă ireală,
 Respins de țărm, te-aî preschimbat
 În imn pe-a stelelor beteală.

IN PURPURA DE-AMURG

Tânguitar sfârși-voiu cântul,
Extazul vieței se'ntrerupe ;
Nu știu de-am să mai sorb din cupe :
Vigoarea, liniștea, avântul.

De s'ar putea să pierd Pământul,
Când firul magic se va rupe ;
Divinitățile în grupe :
Să-mă dea prin uragan : mormântul.

Sau, lângă seara fermecată,
Când toamna creerul îmbată
Sub sărutarea-i de almee ;

Panthea, scapă-mă de muncă,
Desprinde-mă ultima idee,
În purpura de-amurg m'aruncă.

FLORI DE SÂNGE

Cu epiderma ta de roze,
 Infierbântată în delir,
 Tot veř danța în negrul sir,
 Pe drumul spre metamorfoze.

Imagină de-apoteoze
 Din Wagner, Fragonard, Shakespeare,
 Te-ař stins ca sunet pe-un clavir
 Sau ca un vis între nevroze.

O, silf avid în reurcare
 Mai sus de-arhaice altare,
 Vrei tot văzduhul să cutreeră ?

Când ochii tăi nu vor mai plângă,
 Lăsa-veř munđii peste creeri
 Si lângă suflăt : floră de sângă.

TEATRUL BALCANIC

Umbrit de pontice ruine,
Arhanghel, silf îmbătător,
Nu m'aî lăsat să mă scobor
Între cohorte asasine.

Jucat-ai melodrama : bine,
Lângă balcanicul decor ;
Cădea-vej, la final, din sbor,
Distrus de bestii bizantine.

Rănită mască resemnată,
De-amurg și sânge colorată,
Zîmbiști necontenit, prin spațiu :

De-a corbilor compătimire,
Dorind mai mult de cât Horațiul
Și libertate și iubire.

A!

Privirile-ți nu pot să 'nșele,
Nimic din gânduri n'o să-mă fură,
Trecă între negrele sculpturi :
Pierdută dintr'un stol de iele.

Când rătăceam de mult, sub stele,
Prin mitologice păduri ;
Prin ale munților spărturi :
Rideai, în clipele-mă rebele.

În ochi, în zîmbet, în figură
Ați grămădit dispreț și ură,
Deși ești abur, umbră, fum ;

Blestem ivit dintr-o mistere,
Pară, despicând al nopței drum :
Funestă chiar printre himere.

ROMANTĂ

Am fost trimis în omenire,
Ca un strigoă timid, subtil;
Pe ţărmul tenebros d'exil:
Te-arăi ca splendidă sclipire.

Şi în a rimelor clădire
S'a încheiat superb profil,
Il voiu păstra şi sub argil,
Şi 'n vre-o postumă licărire.

Şi a dezastrelor magie
Mă va răpi pentru vecie,
Anger sglobiu şi sculptural,

Din ale Spaniei altare;
Aă răsărît pe-albastru val,
Şi 'n svăpăiată-mă cugetare.

DIN CUTELE MANTIILOR

O, gloria nu mă îmbată,
 Pentru o nimfă am cântat,
 Precum amurg împurpurat
 Vrăjește marea svăpăiată.

Orașelor să ceră răsplăta ?
 Când cerurile te-au creat ;
 Culcușul nu va fi mai lat
 Când Proserpina se arată.

Sculpturi, în danțuri nevăzute,
 Din ale mantioilor cute
 Lăsat-au visuri de poet.

Trecând cuprinsurile sumbre :
 Timidu-mă suflet violet
 A fost izbit de-abjecte umbre.

IDILA NOASTRĂ

Ca bolta sumbrelor morminte,
Idila noastră s'a închis,
Precum învăluim în vis :
Gravuri ce n'au găsit cuvinte.

Ca trăsnetul peste o minte,
Cutremurași svelt paradis,
Lăsând ruine și abis
Prin irizate labirinte.

O mare între noi se 'ntinde,
Trecutul în vârtej s'aprinde ;
Destul orbitele-mi te-au prins,

Acum te spulberă gândirea,
Și basmul singură l-ați stins,
Te 'nspăimântase nemurirea.

ROMANTIC CHIP

Aprins în purpura de-apus,
 Între torenți de simfonie,
 Romantic chip, pe vecinie,
 Schițat e 'n secolul răpus.

Pe-abis, cumplit vârtej a dus
 Miș clipe de copilărie,
 Adolescență și junie,
 Pe-un yacht sorbit, de nori, mai sus.

Sunt liberi zei să mă poarte
 Spre flacări, nebunii și moarte,
 Voiu pierde tot, fără regret.

O, falși amici mascați prin ceată,
 Crunt blestemat de-a fi poet,
 Plăti prea scump : crâmpeți de viață.

PURPURA FATALĂ

Sub văl deazur și diamante,
De smirnă, roze îmbătat,
Pierdui din gândul sfâșiat :
Zeițe, nimfe și bacante.

Și după țărmuri de-amarante,
Cu sufletul imaculat,
Pe negrul rîu am navigat
Intocmai ca Orpheu și Dante.

Plutind sub ale nopței facile,
Având vigoarea lui Heracle,
Trecu din iaduri în Olymp,

Lăsând în grota colosală :
Al tinereței splendid timp
Sclipind în purpura fatală.

1884—1916

De calomnii înmărmurit,
Lăsați trist suflet să se 'mbete
De-asupra horei de schelete,
În secol de Saturn trăsnit.

Mați sus de iaduri de granit,
Fugii de odioase cete ;
Zeița Clio sbor îmă dete
Spre timp eroic prăvălit.

Nacela-mă spațiul străbate,
Scăpați de-amici și lașitate,
De înrudiri, ipocrizie,

De creștinism din ev modern,
Prin efemera 'mpărătie,
Al artei vis ar fi etern.

VIBRAȚIUNI

Cuprins de vis și armonie,
Arhanghel, demon, uriaș,
Sclav și monarh, erou și laș,
De-un vechi Eden am nostalgie.

Pe-un larg văzduh de simfonie
Am dus tot sufletul trufaș;
Prăpastii, valuri și oraș
Mă vor primi tot cu mânie.

De-asupra norilor divini,
Vibrații: glas, harpe și lumini,
V'au întâlnit pentru jertfire.

Printre substanțe cerebrale,
În focul tău te pierzi, gândire,
Între splendori transcendentale.

FINAL

Zeiței Erato

Acum, himerică zeiță, superbă, magică regină,
 Intr'o finală simfonie din sbuciumarea mea sub cer,
 Va coborâ funesta nimfă cu 'mbrătișarea ei de fier,
 Teșând arhaicul lințoliu: din frunze, brumă și lumină.

Divinitate de-armonie, legenda vieței se termină,
 În șuerări de uragane, ca o fantasmă pot să pier,
 Vrăjit de valurile morței, de nebunie și mister,
 Schimbat în torță asvârlită pe o mocirlă bizantină.

Din leagăn mă 'ndreptai spre tine, când auzii vibrările de liră,
 Torent, prăpastie și fulger în ochiul meu se adânciră,
 Plutiu ca Dante și Virgiliu pe insondabilul abis.

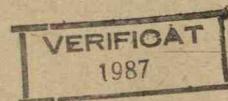
Cernit-am suflet, gând și spațiu și viziunea mea păgână;
 Păream, de 'ntreg Pământ, departe, gemând pe irizatul vis;
 Cădea-va plumb de mii de secoli pe obosita mea țărână.

T A B L A

Pagina	Pagina
1. Patria	7
2. Blestemul Louvain-ului	8
3. La Malédiction de Louvain	9
4. Ave Maria	10
5. Vanitas	11
6. Reaparițiune	12
7. In Amurgul Lumilor	13
8. Zîmbet Divin	14
9. Umbra de Bitum	15
10. Intre Văzduh și Valuri	16
11. Secolului al XX	17
12. Secolului al XIX	18
13. In 1877	19
14. Madona și Fanariotul	20
15. Secolului al XVIII	21
16. Impresiuni din Thessalia	22
17. In Nicomedia	23
18. Floralia	24
19. Cântec Roman	25
20. Fluturi	26
21. Proscris	27
22. Darul Asiatic	28
23. Aed-Legionar	29
24. Driadele din Apennini	30
25. Itinerar Antic	31
26. Din Sbor Italic	32
27. In Amurgul Imperiului	33
28. Unica Dorință	34
29. Vedenia Legionarului	35
30. Purifică tot Visul	36
31. Imnul unu Epicurian	37
32. Sclavul Imperial	38
33. Moartea Cleopatrei	39
34. Umbra Iberică	40
35. Umbra de la Syracusa	41
36. Floarea de Lotus	42
37. Aurul Poetului	43
38. Hero	44
39. Sodomă	45
40. Paradisul	46
41. Aurora	47
42. Zeiței Bellona	48
43. Zeiței Erato	49
44. Zeului Neptun	50
45. Zeiței Thetis	51
46. Zeiței Trivia	52
47. ?	53
48. Naiadele	54
49. Ultim Satir	55
50. Eden Prăvălit	56
51. Anxietas	57
52. In Sborul Vieței	58

	Pagina		Pagina
53. Vis Ceresc	59	75. Imagini Spulberate	81
54. Mai sus de Stele	60	76. Sub Astre	82
55. Dublul Rol	61	77. Suflet Impărtit	83
56. Sbor Divin	62	78. Imn	84
57. Poezia și Moartea	63	79. Departe de Pământ	85
58. Nunta de Argint	64	80. Lângă Cetății	86
59. Luî Cuza-Vodă	65	81. Sculptură Barbară	87
60. Luî Heliade Rădulescu	66	82. Danae	88
61. Ilanei	67	83. Umbra Junetei	89
62. Sar-ului Péladan	68	84. Pe-a Stezelor Beteală	90
63. Drapelul	69	85. In Purpura de-Amurg	91
64. Paria	70	86. Flori de Sânge	92
65. Vibrare Ideală	71	87. Teatrul Balcanic	93
66. Altare	72	88. A!	94
67. Vrăjite Oase	73	89. Romanță	95
68. In Noaptea Crăciunului	74	90. Din Cutile Mantilor	96
69. Biografie	75	91. Idila Noastră	97
70. Păpușa Tragică	76	92. Romantic Chip	98
71. Yachtul Negru	77	93. Purpura Fatală	99
72. Schitul Feeric	78	94. 1884—1916	100
73. Sinaia	79	95. Vibraționă	101
74. Lințoliul Sufletului	80	96. Final	102

13812
ANTICARIATUL Nr.
LFI 25